

af 2003. Da den totale mængde producerede, miljøvenlige elektricitet skal aftages af de danske forbrugere, indebærer forslaget om indførelse af nettoprincippet for egenproducenter, at de øvrige forbrugere skal aftage en forholdsmæssig større andel heraf.

Det skal understreges, at det ikke, bortset fra udgifter til den miljøvenlige elproduktion, med lovforslaget er tanken at reducere egenproducenternes pligt til som alle andre forbrugere at betale for de ydelser, som modtages fra det kollektive net.

Lovforslaget giver heller ikke mulighed for, at nettoprincippet lægges til grund ved beregning af den mængde VE-beviser, som alle elforbrugere i forhold til elforbruget har pligt til at aftage fra et af ministeren fastsat tidspunkt, jf. § 61. Lovforslagets § 8 a, stk. 3-5, vil således ikke finde anvendelse i relation til de regler, der knytter sig til VE-beviser. Egenproducenten vil dog naturligvis kunne erstatte pligten til at erhverve VE-beviser i det omfang, han selv producerer VE-electricitet, for hvilken der modtages VE-beviser, idet VE-beviserne i disse tilfælde allerede er erhvervet.

c) Regler til sikring af udnyttelse af den fulde kapacitet i de kollektive elnet

Det er ved udmøntningen af elforsyningslovens bemyndigelsesbestemmelser blevet klart, at loven ikke indeholder fornøden hjemmel til at udstede regler, der kan sikre den fulde udnyttelse af den eksisterende netkapacitet. Det foreslås derfor, at der skabes en hjemmel for miljø- og energiministeren til at udstede sådanne regler.

Det er en klar forudsætning bag elforsyningsloven, at transport af elektricitet skal kunne ske på lige og ikke-diskriminerende vilkår. Uden dette grundlæggende princip kan det frie elmarked ikke fungere. Det fremgår således af elforsyningslovens § 24, stk. 1, at enhver har ret til mod betaling at benytte det kollektive elforsyningsnet til transport af elektricitet.

Af § 25, stk. 5, fremgår, at en anmodning om transport eller transit kan afvises på grund af mangel på transportkapacitet. Adgangen til at benytte det kollektive net kan altså lovligt begrænses, når den eksisterende kapacitet i nettet allerede er udnyttet.

Bestemmelserne i elforsyningslovens § 24 og 25 tager imidlertid ikke højde for, at aftaler, som indebærer særlige rettigheder vedrørende benyttelse af nettet, vil kunne medføre begrænsninger i transportkapaciteten og hermed begrænse adgangen for aktører, som ikke er i besiddelse af sådanne aftaler. Det er særligt, hvor der er såkaldte "flaskehalse" i nettet (f.eks. på udlandsforbindelser), at problemet kan opstå. Regler for

anvendelse af de kollektive elforsyningsnet samt regler om håndtering af aftaler om reservation af netkapacitet vil medvirke til at sikre friere adgang for alle aktører til de kollektive elforsyningsnet.

d) Regler om adgang til opføre VE-anlæg efter afholdelse af licitation

Parterne bag reformaftalen af 22. marts 2000 er enige om, at målsætningen om anvendelse af biomasse skal fastholdes og være opfyldt inden udgangen af 2005. Det er aftalt, at der skal sikres et økonomisk grundlag for, at der inden udgangen af 2003 er etableret 2-3 større biomasseanlæg. For at nedbringe omkostningerne mest muligt har parterne endvidere aftalt, at der skal skabes lovhjemmel for at bruge licitationsinstrumentet til at sikre udbygningen ud over de 2-3 første anlæg. En sådan hjemmel er indeholdt i lovforslaget.

Der er på indeværende tidspunkt ikke truffet beslutning om, hvilke anlæg det vil være hensigtsmæssigt at sende i licitation, men der sigtes udover større biomasseanlæg tillige på kommende havvindmølleparker. For havvindmøller supplerer forslaget de gældende regler om udbud. Tanken er gennem en licitation at sikre, at anlægsopgaven udføres af den virksomhed, der kan gøre det billigst, således at elforbrugerne får VE-electriciteten produceret til den lavest mulige pris. Det er således ikke en anlægstilladelse, men retten til at producere efter særlige – ved licitation fastsatte – afregningsregler, der udbydes. Der er derfor behov for, at ministeren efter forlæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg, kan fastsætte særlige afregningsregler for de anlæg, som sendes i licitation. Målet er at nedbringe omkostningerne til udbygning med VE-electricitet mest muligt.

Afhængig af hvilke anlæg, der bringes i licitation, vil det i de særlige afregningsregler kunne være hensigtsmæssigt at udforme forskellige principper for afregning. Visse anlæg vil mest hensigtsmæssigt kunne afregnes udelukkende i forhold til den producerede og solgte elektricitet, mens andre anlæg vil kunne producere billigst og mest hensigtsmæssigt, såfremt en del af afregningen gives i form af et fast element. Et sådant fast element som del af afregningen påtænkes tillige benyttet i forhold til de 2-3 første biomasseanlæg, som i henhold til aftalen af 22. marts 2000 skal opføres inden udgangen af år 2003. Den samlede støtte til et anlæg vil imidlertid under alle omstændigheder skulle holde sig indenfor det maksimale støttebeløb, som godkendes af Europa-Kommissionen, jf. nedenfor i pkt. 6.